

## Arrest

nr. 57 748 van 11 maart 2011  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijstaan door haar voogd en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Galaband (district Jaghori, provincie Ghazni) afkomstig te zijn. U bent een Hazara van etnische origine, bent op 31/12/1993 geboren en bijgevolg minderjarig.*

*In 1380 (komt overeen met 2001) zijn uw ouders overleden. U heeft geen broers of zussen. Sinds 1380 werd u door uw oom opgevoed. Hij had een slagerij op de markt van het vlakbij gelegen Anguri. U hoedde enige jaren de kudde schapen van uw oom en ging later als hulpje in de slagerij werken.*

*U was verloofd met S. {...}. S. {...} had een zus, F. {...} genaamd, die verloofd was met J. {...} die in Europa woont. Toen J. {...} naar Afghanistan terugkeerde om er met F. {...} te huwen, bleek dat zij zwanger was. Ten onrechte beweerde F. {...} dat u haar zwanger had gemaakt. Zij werd echter door haar familie geloofd en haar vader eiste nu dat u met F. {...} zou huwen. De verloving met J. {...} was ondertussen*

verbroken. U weigerde met F. {...} te trouwen en verkoos Afghanistan te verlaten. Via een u onduidelijk reisweg bent u in Griekenland terechtgekomen waar u 17 dagen in een opvangcentrum werd ondergebracht. Nadien bent u naar België verder gereisd. Op 02/12/2009 ging u zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor.

#### B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel dat hij sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn, zeer beperkt is. Zo kent u, afgezien van Zabul (CGVS p.5) geen enkele van de zeven aan Ghazni grenzende provincies (CGVS, p.15). U bent tevens ten onrechte van mening dat de provincie Kandahar een gemeenschappelijke grens met Ghazni heeft (CGVS, p.15). Ook de districten die zich in uw regio bevinden, zijn u zo goed als onbekend. Nochtans vormen deze in het alledaagse leven in Afghanistan belangrijke entiteiten. U stelt dat Qarabagh en Moqur aan Jaghori grenzen, maar of ze al dan niet dichtbij liggen, weet u niet te zeggen (CGVS, p.5). Wanneer u de naam Gelan wordt voorgeschoteld, zegt u dat u dit wel eens gehoord heeft en dat het in Ghazni ligt, maar niet te weten hoe ver het van uw woonplaats is. Volgens de info bevinden voorgaande districten zich echter op nauwelijks tien kilometer van uw beweerde woonplaats. Over Arghandab, het naburige district dat tot de provincie Zabul behoort, weet u evenmin meer aan te brengen dan dat u de naam wel eens heeft gehoord (CGVS, p.15). Zelfs uw kennis over de nabije omgeving van Galaband vertoont belangrijke hiaten. Enerzijds slaagt u er dan wel in om dorpen rond Galaband op te noemen, anderzijds kan u een dorp als Molakhel (volgens de info op nauwelijks twee kilometer van Galaband) niet situeren en heeft u nog nooit gehoord van Balakhel en Ashraf Kala (twee dorpen die iets zuidelijker liggen, op ongeveer tien kilometer van Galaband) (CGVS, p.15).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van tal van zaken die een inwoner van Jaghori zou moeten weten. Zo weet u niet welk gebied Hazarajat, het thuisland van de Hazara's, omhelst. U zegt enkel te weten dat er ook in Bamyan, Herat en Mazar veel Hazara's wonen (CGVS, p.14,15). U vergeet echter dat Hazarajat veel groter is en ongeveer overeenkomt met zowat gans Centraal-Afghanistan: de provincie Day Kundi en grote delen van Maidan Wardak, Uruzgan, Samangan, Ghor en andere provincies noemde u niet. Verder blijkt uw kennis over de politieke situatie in uw regio van herkomst zeer beperkt. Zo kent u wel gouverneur Osman Osmani, die in juni 2008 aangesteld werd. Sedert de val van de Taliban heeft Ghazni vijf gouverneurs gekend. Dat u alleen de laatste bij naam kent, is opmerkelijk (CGVS, p.14). Hetzelfde kan worden gezegd over uw kennis van de districtshoofden. U stelt dat Irfani het districtshoofd was toen u nog in Ghazni verbleef. U erkent ook dat er daarvoor "iemand anders" het districtshoofd was maar ook deze man kent u niet. Zo zegt de naam Zafar Sharif (districtshoofd van Jaghori van 2003 tot 2006) u wel iets maar u kan deze persoon niet situeren: u stelt dat hij een districtshoofd was maar dat u niet weet van welk district (CGVS, p.14). Over de persoon Irfani weet u dan weer niet meer dan dat hij het districtshoofd van Jaghori is (CGVS p.13). Echter, Irfani is een bijzonder gekend en invloedrijk commandant van Hezb-i Wahdat uit Sangi Masha. Dat u over deze persoon niet meer weet aan te brengen dan de eenvoudige opsomming van zijn naam,

roept twijfels op bij de manier waarop u deze kennis heeft vergaard. Indien u werkelijk tot voor kort in Jaghori zou hebben gewoond, zou u over deze man ongetwijfeld meer weten. Dat u enkel het laatste districtshoofd en de meest recente gouverneur (bij naam) kent, kan er op wijzen dat uw kennis is ingestudeerd. Eveneens opmerkelijk is dat u Anif Hissani niet kent (CGVS, p.15). Nochtans was deze man sedert de val van de Taliban het hoofd van de politie in Jaghori. Pas begin 2006 werd hij vervangen door een niet-Hazara. Nochtans zijn de houders van dergelijke functies, in een Afghanistan waarin clanverbanden en persoonlijke relaties een zeer belangrijke rol spelen, zeer zichtbaar en goed gekend bij de plaatselijke bevolking. Bovendien verklaart u dat uw vader in 2001 door criminelen werd vermoord. Van iemand die van zo nabij met dergelijke feiten zou zijn geconfronteerd, kan worden verwacht dat hij weet wie verantwoordelijk is voor de veiligheid in het district.

Wanneer u voorts wordt gevraagd naar namen van de nochtans zeer talrijke politieke partijen die Afghanistan telt, noemt u slechts Wahdat en Gulbuddin Hehmaktyar, waarmee u allicht de partij Hezb-i Islami bedoelt. Als het Commissariaat-generaal u vraagt in welke context u over Hekmatyar hoorde, stelt u dat u helemaal niets over hem hebt gehoord (CGVS, p.13). Iets later zegt u dan weer dat de partij van Hekmatyar populair is bij de Hazara-bevolking, al weet u niet met zekerheid te zeggen of Hekmatyar ook een Hazara is (CGVS, p.16). Een Hazara uit Ghazni zal ongetwijfeld weten dat Hekmatyar een Pashtoen is en dat zijn partij een fundamentalistische organisatie is die met de Taliban samenwerkt en tegen de Hazara's gekant is. Dat u van mening bent dat deze partij populair zou zijn bij de Hazara's is dan ook niet geloofwaardig. Uw jonge leeftijd biedt geen afdoende verschoningsgrond voor uw gebrekkige kennis: u geeft zelf aan dat politiek in Jaghori een belangrijke rol speelt en dat er veel over wordt gepraat door de mensen (CGVS, p.13). Dat u te jong was en niet bij dit soort discussies betrokken werd, overtuigt niet. Immers, geregeld stelt u dat u bepaalde zaken heeft gehoord of vernomen van de mensen in uw regio.

Voorts dient te worden vastgesteld dat ook uw kennis met betrekking tot de algemene situatie in uw district niet overtuigt. Het district Jaghori wordt algemeen als onveilig beschouwd, maar u kan slechts twee incidenten die zich er hebben afgespeeld beschrijven (CGVS, p.14). Gevraagd naar andere incidenten, antwoordt u geheel naast de kwestie dat men een luchthaven aan het bouwen was; of dit een militaire of burgerlijke luchthaven moest worden, weet u dan weer niet (CGVS, p.15). Nochtans zou ook hierover zijn gepraat door de mensen van uw dorp (CGVS, p.15). Andere van uw verklaringen doen eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jaghori. Zo is het opmerkelijk dat een herder en inwoner van een dorp dat van de landbouw leeft, stelt dat graan in de herfst wordt gezaaid en in de lente wordt geoogst en hij bovendien niet kan zeggen in welke maanden dit dan zou gebeuren (CGVS, p.11,12). U verklaart dat er ook gerst werd geteeld, maar wat gerst betreft heeft u helemaal geen idee wanneer dit gewas wordt gezaaid of geoogst (CGVS, p.12). Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat aan uw herkomst uit Jaghori geen geloof kan worden gehecht. Aangezien uw asielrelaas zich in Jaghori afspeelt, kan er geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, treft u aan in het administratief dossier.

Evenmin kan om deze redenen u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een taskara voor. Gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw herkomst uit Galaband kan aan dit document geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afgaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier).

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), alsmede van de uitvoeringsbesluiten van de vreemdelingenwet.

2.1.1. Ter adstructie van zijn middel betoogt verzoeker dat hij minderjarig is en totaal ongeschoold en hij geen benul heeft van de geschiedenis en geografie van Afghanistan. Verzoeker poneert dat hij door het

gebrek aan enige opleiding niet in staat is om feitelijke gegevens in tijd en ruimte te plaatsen. Verzoeker stelt zijn geboortedorp nooit verlaten te hebben zodat hij geen accurate informatie kan geven over andere districten van zijn provincie. Verzoeker stelt zich de vraag of een laaggeschoolde minderjarige uit België relevante antwoorden zou kunnen geven op vragen met betrekking tot de Belgische politiek, de ligging van bepaalde dorpen, steden in Vlaanderen, namen van de gouverneur en dergelijke meer. Verzoeker verwijst naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal van februari 2010 waarin erkend wordt dat Afghaanse niet-begeleide minderjarigen tot een bijzonder kwetsbare groep behoren met een eigen risicoprofiel. Bijgevolg had de commissaris-generaal de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen bij de beoordeling van het dossier. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen geantwoord heeft. Tevens verwijst verzoeker naar een bijdrage van het Belgisch Comité voor hulp aan vluchtelingen (BCHV) van 22 april 2010 en meer bepaald naar de noodzaak van een globale aanpak van het Afghaanse conflict. Verzoeker haalt verder rechtspraak aan van de Raad inzake het onderzoek naar de geloofwaardigheid, dat een fase is van de evaluatie van de nood op bescherming, maar op zichzelf niet voldoende is. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zich ermee vergenoegt zijn beweerde afkomst in twijfel te trekken waardoor geen onderzoek meer gevoerd wordt naar de beweerde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verder stelt verzoeker dat ook het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het recent verblijf in Afghanistan een pijnpunt vormt en citeert hij een passage van het BCHV dienaangaande. Verzoeker benadrukt dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel en meent dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus. Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar het advies van het UNHCR en naar de beleidsnota's van het Commissariaat-generaal en stelt dat ten aanzien van de provincie Ghazni subsidiaire bescherming wordt aanbevolen. Verzoeker betoogt tenslotte dat de bestreden beslissing tot gevolg kan hebben dat hij wordt teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is en waar zijn leven in gevaar is.

2.2. Voor wat betreft de ingeroepen schending van "*de uitvoeringsbesluiten*" van de vreemdelingenwet merkt de Raad op dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot een loutere vermelding van deze besluiten, zonder evenwel aan te geven op welke wijze deze besluiten door de bestreden beslissing geschonden worden zodat het middel in de aangegeven mate onontvankelijk is.

Artikel 48 van de vreemdelingenwet betreft voorts slechts een algemene bepaling waarin bepaald wordt wie als vluchteling kan erkend worden. Artikel 49 van de vreemdelingenwet bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling worden beschouwd in de zin van deze wet en kent bepaalde verblijfsrechtelijke voordelen toe aan de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Artikel 49/2 van de vreemdelingenwet bepaalt welke vreemdelingen de subsidiaire bescherming genieten in de zin van de vreemdelingenwet en welke verblijfsrechtelijke gevolgen hieraan kunnen worden toegekend. Ook wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet ziet de Raad niet in hoe dit artikel geschonden kan zijn nu dit artikel betrekking heeft op beslissingen die binnen het kader van een versnelde procedure werden genomen en de beslissing in casu genomen werd op grond van artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.1. Uit lezing van het administratief dossier en de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat – in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt – de commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden heeft met het profiel van verzoeker. Immers werd verzoeker – gelet op zijn minderjarigheid – een voogd toegewezen die hem heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielpcedure. Zowel verzoekers voogd als zijn advocaat waren aanwezig tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal waarbij zij beiden de mogelijkheid hadden opmerkingen te formuleren (stuk 5, p. 17), wat zij ook gedaan hebben doorheen het gehoor van verzoeker. Uit de verweernota blijkt bovendien dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Bovendien verwijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing naar de minderjarigheid van verzoeker waarbij hij erop wijst dat het Verdrag inzake de Rechten van het Kind op verzoeker van toepassing is. Zowel uit het administratief dossier als uit de bestreden beslissing blijkt dat bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag afdoende rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en zijn persoonlijke situatie.

Verzoekers jonge leeftijd en het feit dat hij ongeschoold is vormen geenszins een afdoende verschoningsgrond voor zijn onwetendheid betreffende essentiële gegevens die betrekking hebben op zijn directe leefwereld. De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, moet immers in de eerste plaats nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Dit blijkt in casu niet het geval te zijn. Zo bleek verzoeker afgezien van Zabul geen enkele van de zeven aan Ghazni grenzende provincies te kennen, is verzoeker verkeerd van mening dat de provincie Kandahar een gemeenschappelijke grens met Ghazni heeft, is zijn kennis over de districten in zijn regio zo goed als onbestaande terwijl deze in het alledaagse leven in Afghanistan belangrijke entiteiten betreffen en is het bevreemdend dat verzoeker een dorp als Molakhel niet kan situeren terwijl dit slechts op twee kilometer van Galaband ligt en dat hij nog nooit gehoord heeft van Balakhel en Ashraf Kala. Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt voorts dat verzoeker niet op de hoogte is van tal van zaken die een inwoner van Jaghori zou moeten weten, vertoont hij een gebrekkige kennis van de politieke partijen die in Afghanistan actief zijn en is ook zijn kennis over de algemene situatie in zijn district ontoereikend. Verzoeker gaat tevens geheel voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat alhoewel hij beweerde herder te zijn en als inwoner van het dorp leefde van de landbouw, hij niet kan zeggen in welke maand het zaaien en oogsten van het graan gebeurt noch wanneer het gerst gezaaid of geoogst wordt. Uit het aldus aangetoonde gebrek aan kennis mocht de commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat de verzoekende partij niet het bewijs leverde van haar beweerde herkomst.

2.3.2. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing waarbij hij zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor herhaalt, namelijk dat hij ongeschoold is, minderjarig is en nooit zijn geboortedorp verlaten heeft en de meeste dorpen uit de buurt nooit bezocht heeft.

In de bestreden beslissing werd terecht geoordeeld dat vermits er ernstige twijfels zijn gerezen betreffende verzoekers recent verblijf in Galaband, er zich evenzeer een geloofwaardigheidsprobleem voordoet omtrent zijn vluchtaanleiding aangezien beide onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in Galaband kon de bestreden beslissing terecht besluiten dat ook aan de authenticiteit van de taskara ernstig kan getwijfeld worden. Documenten hebben immers slechts waarde indien zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift louter beperkt tot het ontkennen, vergoelijken en minimaliseren van de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen omtrent zijn

ongeloofwaardige afkomst en recent verblijf in Galaband hetgeen niet afdoende is om de vaststellingen uit de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een foto neer. Deze foto betreft een afbeelding van verzoeker met enkele andere personen, doch hieruit kan niet afgeleid worden waar en wanneer deze foto genomen werd. Derhalve kan dit stuk evenmin afbreuk doen aan de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing.

2.3.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor het indienen van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongelooftwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)). In de bestreden beslissing kon bijgevolg op wettige wijze tot het niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten, doordat het voor het Commissariaat-generaal vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfplaatsen en verblijfssituatie de jaren voor zijn beweerde vertrek. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de onveilige situatie in de provincie Ghazni, doch blijft ook nu in gebreke zijn afkomst, recent verblijf en recente herkomst aan te tonen.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.4. De Raad oordeelt derhalve dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER